

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم در سال ۹۳

اولاً لازم میدانم برادران و خواهران عزیز را، مخصوصاً جوانها را توجه بدهم به اهمیت ماه رجب. از این مناسبتها و از این خصوصیات مربوط به ایام و شهر نمیشود به آسانی صرفنظر کرد. بزرگان و اهل معنا و اهل سلوک، ماه رجب را مقدمه‌ی ماه رمضان دانسته‌اند. ماه رجب، ماه شعبان، یک آمادگایی است برای اینکه انسان در ماه مبارک رمضان - که ماه ضیافت الهی است - بتواند با آمادگی وارد شود. آمادگی به چیست؟ در درجه‌ی اول، آمادگی به توجه و حضور قلب است؛ خود را در محضر علم الهی دانستن، در محضر خدا دانستن - «سبحان من احصی کل شیء علمه» (۱) - همه‌ی حالات خود را، حرکات خود را، نیات خود را، خطورات قلبی خود را در معرض و محضر علم الهی دانستن؛ در درجه‌ی اول، این مهم است؛ و اگر این حاصل شد، آن وقت توجه ما به کارهایمان، به حرفهایمان، به رفت و آمدهایمان، به سکوتمان، به گفتنمان، بیشتر خواهد شد؛ توجه میکنیم که چه میگوئیم، کجا میرویم، چه اقدامی میکنیم، علیه چه کسی حرف میزنیم، به نفع چه کسی حرف میزنیم. وقتی انسان خود را در محضر الهی دانست، بیشتر متوجه کارها و حرکات و رفتار خود میشود. عمده‌ی اشکالات ما به خاطر غفلتی است که از رفتار و اعمال خودمان میکنیم. وقتی انسان از حال غفلت خارج شود، توجه کند که دارد دیده میشود، محاسبه میشود - «انّا کنّا نستنسخ ما کنتم تعملون» (۲) - همه‌ی حرکات او، کارهای او در محضر پروردگار است، طبعاً مراعات میکند. با این حالت، با یک طهارتی، با یک نزاهت و پاکیزگی، انسان وارد ماه رمضان شود - «شستشوئی کن و آنگه به خرابات خرام»؛ شستشو کرده وارد ماه رمضان شود - آن وقت در محضر ضیافت الهی حداکثر بهره را خواهد برد. ماه رجب را با این چشم نگاه کنید

در دعاهای ماه رجب که از ائمه (علیهم‌السلام) مأثور است، انسان وقتی نگاه میکند، میبیند بیشتر این دعاها ناظر به جهات توحیدی است؛ پرداختن به عظمت الهی، به صفات الهی، خود را در مقابل این عظمت مشاهده کردن، راه روشن را به سوی پروردگار شناختن، دانستن و به آن میل و رغبت پیدا کردن. یکی از خصوصیات دعاهای ماه رجب این است: توجه دادن به توحید، توجه دادن به خدا، به اسماء و صفات الهی. این ماه را باید قدر دانست. اول این ماه، متبرک است به ولادت امام باقر (علیه‌السلام)؛ آخر این ماه، متبرک است به بزرگترین حادثه‌ی تاریخ؛ یعنی بعثت پیغمبر. در نیمه‌ی این ماه، جوانان ما سالیانی است که این سنت حسنه را در کشور رائج کرده‌اند؛ سنت اعتکاف را، رفتن در مساجد را، روزه گرفتن را. واقعاً چقدر منظره‌ی زیبا و معطرّی است که جمع کثیری از جوانهای ما برخلاف سیره‌ی متعارف جوانهای دنیا که غرق در شهوات و تمایلات نفسانی هستند، روزها و شبهای را روزه بگیرند؛ بروند در یک مسجدی بنشینند، اعتکاف کنند؛ شب و روزشان را ذکر و فکر و شنیدن

معارف الهی و شنیدن احکام و مذاکره‌ی علم حقیقی - که علم توحید است - قرار دهند؛ این خیلی چیز مهمی است. اینها از برکت انقلاب است. قبل از انقلاب، ما در این ایام نیمه‌ی ماه رجب ندیده بودیم یا خیلی بندرت میدیدیم که کسانی بروند اعتکاف کنند. غالباً همه‌ی ماها، همه‌ی مردم غافل بودیم از این روزنه‌ی رحمت الهی. بنده در مشهد که اصلاً ندیده بودم؛ در قم هم یک تعداد معدودی، یک چند نفر طلبه در مسجد امام میرفتند و ایام نیمه‌ی ماه رجب اعتکاف میکردند. امروز شما نگاه کنید؛ نه فقط مساجد جامع، نه فقط مساجد بزرگ، نه فقط در یک شهر و دو شهر، بلکه در همه‌ی کشور، در همه‌ی شهرها، در همه‌ی مساجد، جوانهای ما، مردان ما، زنان ما، دختران ما، پسران ما میروند صف میکشند، اسم مینویسند، برای اینکه به آنها فرصت داده شود که در این مسجد، در آن مسجد، سه روز روزه بگیرند و اعتکاف کنند؛ این خیلی برای یک ملت حائز ارزش است، این خیلی مهم است. اینها هست. این ماه رجب است؛ از این فرصتها استفاده کنید. جوانها! شما بیشتر استفاده کنید. دلهای پاک شما، جانهای باصفا و نورانی شما آماده‌ی تَلَاوُت و تشعشعات رحمت الهی و توجهات الهی است؛ این را قدر بدانید